

vijestismo, Korčulani su se također spremali, da pošalju u toj stvari poslanstvo kralju Žigmundu. Budući da njihova općinska blagajna nije imala toliko sredstava, to je po njihovu običaju za podmirenje troškova poslanstva vlada udarala namet, ili su se kupili u tu svrhu prilozi među Korčulanima. Zanimljivo je, da je isto vijeće umoljenih 21. travnja najprije zaključilo, neka se piše vikaru u Korčulu, da prema svojoj mogućnosti ne dopusti, da se nanosi sila onima, koji ne budu htjeli dobrovoljno uplatiti iznos nametnut od korčulanske vlade; no u istoj sjednici taj je zaključak ukinut i određeno, da se Dubrovčani u to ne pletu. U tim sjednicama od 13. i 21. travnja raspravljalo je vijeće umoljenih i o Lukši Oblišiću, koji je uvredljivo govorio protiv časti i dostojanstva kraljeva. Stoga prema ovlaštenju vijeća umoljenih bi pisano 21. travnja posebno pismo u toj stvari korčulanskoj vladi tražeći, da Lukša lično dođe u Dubrovnik na opravdanje. Kancelar određen za Korčulu išao je tamo i uložio 26. travnja pismeni protest, koji je uglavnom sličan onome od prošle godine, ali ipak oštiri od njega. Kroz to vrijeme stigao je u Dubrovnik i korčulanski poslanik. U vijeću umoljenih raspravljalo se je 27. travnja o odgovoru, koji mu se ima dati u pitanju odbijanja predaje knežina. Odlučilo se, da se i u toj stvari ovlasti knez i malo vijeće, da dadu odgovor i učine sve potrebito. Toga dana raspravlja vijeće ponovo i o Luki Oblišiću.

Malo prije rekosmo, kako su se Korčulani spremali poslati poslanstvo kralju Žigmundu. Da bi raspravilo o tom poslanstvu, sastalo se korčulansko veliko vijeće 12. svibnja u crkvi sv. Marka, gdje se ono obično sakupljalo. Na toj sjednici veliko vijeće izabere odbor od sedam plemića, komu bi dano općenito i potpuno ovlaštenje za vođenje raznih općinskih posala, a izričito pak u poslu odašiljanja poslanika, koji treba da idu kralju Žigmundu. Taj odbor još istog dana jednoglasnim svojim zaključkom odredi kao poslanike Kirijaka Lukšinog i Lazarina Testu. Odbor izda poslanicima opširnu instrukciju, koja sadržava velikim dijelom razne stereotipne formule i fraze, kojima im se daje neograničena punomoć za obavljenje svih mogućih poslova pred kraljem, njegovim namjesnikom, sucima, činovnicima i kurijom; što je za nas najvažnije, instrukcija sadržava i neke konkretne upute. Njima se naređuje, da od kralja najprije isposluju i zadobiju pismo, kojim će potvrditi sva prava i običaje korčulanske općine. Što se tiče knežina, kazat će, da ih Dubrovčani nepravom traže. Zanimljivo je, da ih Korčulani u